

[Andréa Brochmann.]

holdningsskolerne og ydes større Tilskud dertil, for at der kunde blive givet Undervisning til Arbejderbørn ude omkring i Landet. Man har jo paa vore Landbrugsskoler i mange Aar haft Husholdningsundervisning; i de større Byer har man derimod i denne Henseende været noget tilbage, og vi vedtog derfor, at der skulde ydes et større Bidrag til Undervisningen i Byerne, saa at den kvindelige Ungdom gennem Undervisningen kunde blive uddannet til dygtige Husmødre. Men allerede sidste Aar skar man ned paa Bevillingerne, naturligvis som Følge af Bestræbelserne for at skære ned alle Vegne. Derfor er jeg lidt ængstelig for, at man vedtager Forslag, der eventuelt kan medføre for store Udgifter, Udgifter, som vi ikke straks kan overskue, og som vi maaske bliver nødt til at skære ned paa, før vi har faaet Ordningen ført rigtig ud i Livet.

I øvrigt vil jeg naturligvis anbefale, at Lovforslaget bliver gennemført, idet det som nævnt har den allerstørste Betydning, at netop Husholdningssagen, Husholdningsarbejdet og Dygtiggørelsen dertil sættes i Højsædet. Det har i alt for mange Aar været traaet under Fødder.

Fritze Teisen: At Arbejdet lettes for Husmødrene, saa de bliver i Stand til med de givne Midler at skaffe Befolkningen den bedst mulige, mest vitaminholdige Ernæring samtidig med, at de økonomiske Rammer ikke overskrides, det er en Interesse, som et hvilket som helst Parti her i Landet maa have. Thi detigennem vil Befolkningen blive sundere og dygtigere, og der vil tillige være Udsigt til en stor nationaløkonomisk Vinding. Alt, hvad der kan bidrage til Opnaelsen af disse Formaal, vil hos os blive godt og vel modtaget. Men om det Forslag, der her er forelagt, just er af en saadan Art, at man kan sige: Her har vi Midlet, som vi længe har trængt til, endelig har vi fundet det — det er noget, jeg meget stærkt maa betvivle. Jeg tror ikke, dette Forslag i væsentlig Grad vil blive til Gavn for de Formaal, jeg her har omtalt. Som berørt af foregaaende Talere har vi allerede Laboratorier, i hvilke der arbejdes paa at naa de Maal, jeg begyndte med at omtale, og mange Videnskabsmænd og

Læger, Mennesker, som dog maa forudsættes at have særlig Forstand paa disse Ting, arbejder med Spørgsmaalet om Vitaminerne og Kostens Sammensætning. Fra dem gives der stadig væk Direktiver til Husholdningsskolerne og til andre interesserede. Af Undervisningsministeriet er der foreslaaet, og af Rigsdagen er der bevilget Tilskud til Fremme af Husholdningsskolerens Virksomhed, og det er et overordentlig godt Formaal. Thi det bør være gennem Husholdningsskolerne og Husmoderforeningerne, at de fleste Husmødre faar den nødvendige Vejledning. Om just et Raad, en Formand og 8 Medlemmer, valgt paa en Maade, som i øvrigt forekommer mig noget irrationel, vil være i Stand til at bøde paa de allerede eksisterende Mangler, tror jeg, man i allerhøjeste Grad har Lov til at betvivle. Hvis man tog de Virksomheder, som allerede nu arbejder med disse Spørgsmaal, og havde jeg nær sagt, dunkede Hovederne sammen og sagde: Tag og forliges, se at faa noget fornuftigt ud af Arbejdet, saa tror jeg, man vilde naa et betydeligt Skridt videre end ved at ned sætte et Husholdningsraad, som skal være en Slags Overinstans for alle de Videnskabsmænd og Laboratorier, som nu arbejder med Spørgsmaalene. Jeg tror slet ikke, at de Repræsentanter, som man vil sætte ind i dette Raad, i særlig Grad vil kunne gøre sig gældende over for den store Sagkundskab, som allerede er til Stede. Det hele bliver, tror jeg, til Posekiggeri og ikke til meget andet. Det foreslaas ogsaa, at Raadet skal have en vis Myndighed til at optræde som Prisregulator og til i det hele taget at blande sig ind i mange forskellige Forhold, som egentlig burde være det uvedkommende. Vi er i de senere Aar kommet ind paa stadig væk at indføje raadgivende Elementer, som den øverste Myndighed til enhver Tid skal forhandle med, og som uden selv at have noget egentligt Ansvar forflygtiger Ansvaret, og det er i Virkeligheden det samme, man er inde paa her. Vi skal have et Husholdningsraad, hvis Arbejde, hvis det skal udføres til Bunds, vil blive af en saa enorm Størrelse, at Raadet vil udvikle sig til at blive en permanent arbejdende Virksomhed og ikke et Udvalg, hvis Medlemmer mødes nu og da. Hvis de kun skal mødes nu og da, tror jeg, at